

114. ԻՆՁ ԿԱՂԱԴՅՆ ԷԼ ԱԼԱՅԱՂ, ՔՈՌՆ ԷԼ

Մին մարթ տղեն հրցընում ա, թա խե՞ չըս փսակվում: Տղան թա՛ իմ հավան կացած ախճիգլը չըմ քթենո՞ւմ: Հնարն ասում ա.— Դե եք քյինանք էսհինչ շենը՝ ըխճըկան շոռ կյանք, քթենանք: Էքյսը հնար ու տղա էշն ըոըշենն քցած քյինամ ըն ասած տընդը: Հենց վըբր հնարը էշը կյուման տոնա քցած քշո՞ւմ ար բիդի հղեն, տղան լոք ա տամ էշին նստում, հորը փյադա քցո՞ւմ առաշը:

Շատ ըն քյինամ, թա խրեգլ, էտ շենան վըբր մոտանում ըն, հնարը նղացած ա ինում, կարո՞ւմ չի քյինա, ասում ա.— Շենան մոտացալ ընք, տու շահիլ ըս, վըբր եք փյադա քյինա, ես եր ինիմ էշը, թա չէ, վըբր քեզ էշին յիրա տընան, ինձ էլ փյադա, ախճիգլ չըն տըլական: Տղան էշան վըբր ա կյամ, հնարն ա նստում: Նի յըն մենում շենը, քյինամ մին հարուստ տոն: Էտ տանը իրեք ախճիգլ ըն ինո՞ւմ: Հնարը տըղեն թաքուն հրցընում ա, թա վըբրե՞ն ըս հավան կենում, ասե: Տղան, թա ախճիգլ օզողը տու վըս, տու վըս գյո՞ղո՞ւմ:

Էտ իրեք ըխճըկորանցը մաշին կուճուրն ամենաղանջանգյն ա ինո՞ւմ, բայց միտըրե կաղլիգլ, շոռ կյալիս տընդն էլ հունց անում ար, վըբր իսկի գյո՞ղո՞ւմ չար:

Ըխճըկանը յոր ըն օնում, տանում: Հըղեննի տղան եշում ա,

տընսնում ըխճըկանը աշկեն մինը շիլզըբուդի յա ուրվամ։ Տղան հորը թա՝ հենց ա աշկը լնվ շինի տըսնալիս։ Հնրը խոսում շի։

Վըեր տանում ըն տոն, էթյսը ըխճըկանը դարկում ըն ճնլը։ Ծիրան կյանլիս տանը ըռալի դիթլին ախճիգյը տեմ ա ինգյոնմ, ըսկսում ճունջուպունջի անեւը։ Տղան հորը թա՝ հենց ա կաղլիգյ ինի։ Հարը թա՝ աշկետ ա ուրվամ։

Տղան տընսնում ա, վըեր իսկապես ախճիգյը համ կաղլիգյ ա, համ շիլզի էթյսը պոնրոնմ ըն ըխճըկանը ասեղ տամ, թա տընսնան կարում ա՝ թիլի։ Տեսնն, վըեր կարում շի։ Տղան հորը թա՝ պերած ախճիգյըդ համ կաղլիգյ ա, համ քոռ։ Հնրը թա՝ ախճիգյը ես ըմ պերալ, ինձ կաղլիգյն էլ ա լայաղ, քոռն էլ։

